

ความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานที่ท่องเที่ยวประเภทวัด
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Readiness According to SHA Standards of Stakeholder of Temple Tourist
attraction in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

ภัทราวดี ภัคตินรงค์

นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

E-mail: pattarawadee.pak@ku.th

Pattarawadee Pakdeenarong

Student, Master of Arts, Kasetsart University

รับเข้า : 24 กันยายน 2567 แก้ไข : 23 ตุลาคม 2567 ตอบรับ : 9 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA กับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการบริเวณวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 160 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานที่ท่องเที่ยวประเภทวัดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA อยู่ในระดับมาก มีความพร้อมตามมาตรฐาน SHA อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีเพศ อายุ ประเภทกิจการ และระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่แตกต่างกันมีความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ไม่แตกต่างกัน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA

คำสำคัญ: ความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานที่ท่องเที่ยวประเภทวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of readiness according to SHA standards 2) to compare the level of readiness according to SHA standards classified by personal factors 3) to study the level of knowledge and understanding of SHA standards and 4) to study the relationship between knowledge and understanding of SHA standards and the readiness of temple stakeholders in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The sample group was consisted of 160 entrepreneurs in the temple area in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The data was collected by questionnaire and analyzed by statistical software. Statistics used in data analysis include percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient. Statistical significance was set at the 0.05 level.

The research results found that the Stakeholder of Temple Tourist attraction had knowledge and understanding about SHA standards at high level. Readiness according to SHA standards is at the highest level. The hypothesis testing found that stakeholders with difference in genders, ages, types of businesses, and periods of operation had not difference in their readiness according to the SHA standards. While the knowledge and understanding of SHA standards was not related to their readiness according to SHA standards.

Keywords: Readiness According to SHA Standards, Stakeholder of Temple Tourist attraction in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ที่ผ่านมามีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเป็นอย่างมาก โรคระบาดนี้เริ่มต้นเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2562 จนถึงปัจจุบัน การแพร่ระบาดมีระยะเวลาที่ยืดเยื้อเป็นเวลามากกว่า 3 ปีและยังไม่มีแนวโน้มที่จะสิ้นสุด การระบาดระลอกที่ 1-2 ภาครัฐจึงมีมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยการล็อกดาวน์ปิดประเทศและปิดกิจการสถานบริการ ห้าง ร้าน

โรงเรียน ฯลฯ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางท่องเที่ยวทั้งในหรือระหว่างประเทศได้ อีกทั้งสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยหลายแห่งถูกปิดให้บริการชั่วคราวตามเงื่อนไขการควบคุมโรค ส่งผลต่อภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งหมด ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหารและร้านค้าต่างได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม เกิดปัญหาการว่างงานและการขาดรายได้ ภายหลังได้มีการมาตรการผ่อนคลายการล็อกดาวน์ รัฐบาลจึงริเริ่มแนวคิดต่อการปรับพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในสถานการณ์โควิด-19แบบวิถีปกติใหม่ หรือ New Normal โดยเปิดสถานที่ท่องเที่ยวกลางแจ้งบางประเภท เช่น พิพิธภัณฑ์ อุทยานประวัติศาสตร์ ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร เป็นต้น เพื่อช่วยขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้กลับมาดีขึ้นต่อไป

มาตรฐาน SHA (Amazing Thailand Safety & Health Administration) คือ มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยเพื่อนักท่องเที่ยว เป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และกระทรวงสาธารณสุขโดยกรมควบคุมโรค กรมอนามัย กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการควบคุมโรคและมั่นใจในความปลอดภัยด้านสุขอนามัยโดยนำมาตรการความปลอดภัยด้านสาธารณสุขมาผสมผสานกับมาตรฐานการให้บริการที่มีคุณภาพของสถานประกอบการเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของไทย โดยแบ่งเป็น 10 ประเภทกิจกรรม ได้แก่ 1.ประเภทภัตตาคาร/ร้านอาหาร 2.ประเภทสถานประกอบการที่พักและสถานที่จัดประชุม 3.ประเภทนันทนาการและวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 4.ประเภทยานพาหนะการเดินทาง 5.ประเภทบริษัทนำเที่ยว 6.ประเภทสุขภาพและความงาม 7.ประเภทห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้า 8.ประเภทกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว 9.ประเภทโรงภาพยนตร์ โรงมหรสพและลานกิจกรรม 10.ประเภทร้านขายของที่ระลึกและร้านค้าอื่น ๆ ซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2563 ถึงปัจจุบันเพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องและสร้างบรรยากาศการท่องเที่ยวไทยให้กลับมาฟื้นตัวอีกครั้งด้วยวิถีปกติใหม่ (New Normal) มาตรฐาน SHA จึงเปรียบเสมือนตราสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสินค้าและบริการ รวมทั้งด้านสุขอนามัย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยมีมาตรการทางสาธารณสุขเป็นหัวใจหลัก ซึ่งจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับผู้ที่จะมาใช้สินค้าและบริการนั้น ๆ ปัจจุบันมีผู้ประกอบการที่ได้ผ่านการรับรองตามมาตรฐาน SHA กว่า 8,000 รายทั่วประเทศ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอย่างยาวนานและมีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย อีกทั้งเป็นจังหวัดที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครจึงเป็นหนึ่งในจังหวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติให้ความสนใจเป็นอย่างมาก กระทั่งมีการแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้วัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่าง ๆ และวัดในเขต

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาขาดนักท่องเที่ยวและสูญเสียรายได้ไปโดยสิ้นเชิง ผู้ประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่างก็ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 อย่างไรก็ตามตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2565 ได้มีการผ่อนคลายมาตรการและเริ่มเปิดประเทศต้อนรับการท่องเที่ยวแบบวิถีปกติใหม่ (New Normal) ส่งผลให้มีการยกระดับของมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของสถานประกอบการเพื่อรับรองว่าสถานประกอบการมีมาตรการทางสุขอนามัยในการควบคุมโรคโควิด-19 ซึ่งเป็นมาตรฐานความปลอดภัยที่สูงและเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวนั้นต้องคำนึงถึงความสะดวก ปลอดภัยของสถานที่และผู้คนเป็นหลัก ดังนั้นความรู้ความเข้าใจจากผู้ประกอบการ ชุมชนและนักเดินทางในการปฏิบัติตามแนวทางด้านความปลอดภัยในสถานการณ์โควิด-19 จึงถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการส่งเสริมความพร้อมของวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามมาตรฐาน SHA เนื่องจาก เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในเรื่องมาตรการรับมือกับสถานการณ์ และในด้านความปลอดภัยในสุขภาพจากเชื้อโควิด-19 อีกทั้งยังสามารถช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนไปของนักเดินทางและทำให้สถานประกอบการปลอดภัยอีกด้วยโดยมาตรฐาน SHA ประกอบด้วย สุขลักษณะ อาคารและอุปกรณ์เครื่องใช้ที่มีอยู่ในอาคาร การจัดอุปกรณ์ทำความสะอาดเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคและการป้องกันสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

การเข้าร่วมโครงการมาตรฐาน SHA : Amazing Thailand Safety and Health Administration ของสถานประกอบการและศาสนสถานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่วนใหญ่ได้มีการปรับตัวให้สอดคล้องตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขโดยมีการเตรียมความพร้อมในการป้องกันโรคโควิด-19 ด้วยการจัดจุดให้บริการเจลแอลกอฮอล์หรือจุดล้างมือ มีการทำความสะอาดสถานที่อย่างสม่ำเสมอ มีจุดตรวจวัดอุณหภูมิ มีการเช็กอินไทยชนะ นักท่องเที่ยวต้องสวมหน้ากากอนามัย พนักงานต้องสวมหน้ากากอนามัย พร้อมทั้งรักษาระยะห่าง และผู้ประกอบการโดยรอบวัดให้มีความรู้ความเข้าใจในการรักษามาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อสุขอนามัยที่ดีทั้งต่อผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว เช่น การฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด-19 ให้ครบ 2 เข็มขึ้นไป เว้นระยะห่าง หมั่นล้างมือและขอความร่วมมือสวมหน้ากากอนามัย เป็นต้น จึงเป็นเรื่องใหม่ของผู้ประกอบการว่ามีความพร้อมที่จะรับมือกับโรคระบาดภายใต้การประกอบธุรกิจให้ปลอดภัยต่อตนเองและต่อนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด การที่ผู้ประกอบการมีความพร้อมในด้านการท่องเที่ยวแบบปลอดภัยตามมาตรฐาน SHA (Amazing Thailand Safety and Health Administration) จะสามารถสร้างความเชื่อมั่นด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวยุคปกติใหม่ (New Normal) เป็นหลักเกณฑ์รับรองมาตรฐานความปลอดภัย ปราศจากโรคโควิด-19 สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการรายใดที่มีความพร้อมจะส่งผลให้มีการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องมาตรการควบคุมโรคได้อย่างเข้มงวด สามารถจัดสถานที่ให้มีความเหมาะสม มีสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์ที่

ครบครันและวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีความปลอดภัย มีระบบความสะอาด สุขอนามัย และ
สุขภาพที่ดี มีคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยอันเป็นหนึ่งเดียวกับชุมชนรวมถึงการมีบุคลากรที่มี
ความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจในการดำเนินการด้านการรักษาความ
สะอาดปลอดภัยให้กับผู้มาเยือนได้ ตามแนวทางปฏิบัติ SHA (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2563) ซึ่ง
ปัจจัยดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความมั่นใจถึงความปลอดภัยด้านสุขอนามัยให้กับผู้รับบริการ
และตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวได้มากขึ้น ถึงแม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลได้มีการผ่อนปรนข้อปฏิบัติตาม
มาตรฐาน SHA เนื่องจากแนวโน้มในการแพร่ระบาดโควิด-19 ที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีการนำ
มาตรฐาน SHA มาปรับใช้ในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกทั้งยังมีการเชิญชวนผู้ประกอบการใน
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสมัครเข้าร่วมโครงการ Thailand SHA โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยทางด้าน
สาธารณสุขที่ยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (เที่ยวไทยมั่นใจไปกับSHA,
2567)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษาความพร้อมของวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตาม
มาตรฐาน SHA (Amazing Thailand Safety & Health Administration) และระดับความรู้ความ
เข้าใจเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวัดในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาอื่น ๆ ต่อไป ตลอดจนเพื่อสร้างความปลอดภัยต่อสุขภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่
นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อพัฒนาแผนการรับมือกับโรคระบาดในภายภาคหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

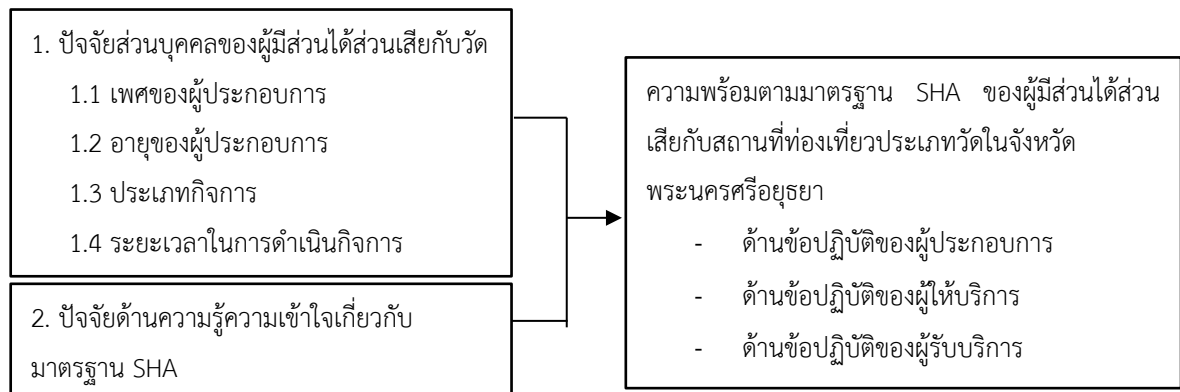
1. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA กับความพร้อม
ตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อม
ด้านมาตรฐาน SHA ที่แตกต่างกัน

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA มีความสัมพันธ์กับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน SHA (Amazing Thailand Safety and Health Administration) โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประกอบไปด้วย พนักงาน/เจ้าหน้าที่ประจำวัด ผู้จำหน่ายของที่ระลึก/สินค้าพื้นเมือง ผู้จำหน่ายอาหาร/เครื่องดื่ม ผู้จำหน่ายเครื่องวัดอุณหภูมิ ผู้ให้บริการขนส่งสาธารณะ จำนวนทั้งหมด 270 คน (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สำนักงานบริหารประจำวัด เดือนมกราคม 2566) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน สมฤดี ชมภูแดง, 2560) ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 160 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้ประกอบการของวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด

(Close-End question) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (2) แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ (3) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย แล้วนำไปทดสอบความตรง (Validity) ด้วยการนำแบบสอบถามส่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามชุดวัดความรู้ความเข้าใจตามมาตรฐาน SHA ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบ (KR 20) เท่ากับ 0.76 ซึ่งค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ นั่นคือ มากกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามชุดวัดความรู้ความเข้าใจมีความเหมาะสม สามารถใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ และ ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคอัลฟา (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.94 ซึ่งค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ นั่นคือ มากกว่า 0.70 (Gray, Grove, & Sutherland, 2017)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหาและความเชื่อมั่นไปสอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2566 และเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาได้จำนวน 160 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.4 และส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.9 ในส่วนของประเภทกิจการที่พบมากที่สุดคือ พนักงาน/เจ้าหน้าที่ประจำวัด คิดเป็นร้อยละ 58.1 และระยะเวลาในการดำเนินกิจการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่พบมากที่สุดคือ ระยะเวลาตั้งแต่ 1 – 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.3

2. ความรู้ความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA ของวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA ของวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในภาพรวมพบว่า มีคะแนนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเท่ากับ 0.80 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจตามมาตรฐานต่าง ๆ ของ SHA ว่าหากผู้ปฏิบัติงานมีอาการเจ็บป่วย เช่น มีไข้ ไอ จาม เจ็บคอ มีน้ำมูก เหนื่อยหอบ ให้หยุดปฏิบัติงานและเข้ารับการรักษาทันทีในสถานบริการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 0.99 รองลงมาคือ ข้อปฏิบัติของพนักงานต้องใช้แอลกอฮอล์สำหรับทำความสะอาดมืออย่างสม่ำเสมอ ก่อนการปฏิบัติงาน หลังสัมผัส สิ่งสกปรก และหลังจากถอดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล และการสื่อสารให้ความรู้ข้อแนะนำในช่องทางต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายเชื้อไวรัส โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในการจัดพื้นที่รอคิว และต้องมีระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย 2 เมตร โดยมีค่าน้อยที่สุด เท่ากับ 0.60 ถือว่ามีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

3. ความพร้อมของวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามมาตรฐาน SHA

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมตามมาตรฐาน SHA อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.30 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของวัด ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดในด้าน การปฏิบัติของผู้ให้บริการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.41 และระดับความคิดเห็น รองลงมา คือ ด้านข้อปฏิบัติของผู้รับบริการ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.38 นอกจากนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นด้านการปฏิบัติของผู้ประกอบการ โดยมีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 4.30 อาจเป็นเพราะสถานการณ์ที่เกิดขึ้นค่อนข้างเร่งด่วนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึงขาดความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมของตนเองให้มีความปลอดภัยตามมาตรฐาน SHA

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ที่แตกต่างกัน

4.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
เพศชาย	57 (35.6)	4.44	0.64	0.952	.343
เพศหญิง	103 (64.4)	4.32	0.87		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-test	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.329	.866	1.388	.232
ภายในกลุ่ม	154	96.055	.824		
รวม	159	100.384			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีประเภทกิจการแตกต่างกันมีความพร้อมด้านมาตรฐาน SHA ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA จำแนกตามประเภทกิจการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-test	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	6.371	1.274	2.087	.070
ภายในกลุ่ม	154	94.014	.610		
รวม	159	100.384			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประเภทกิจการต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการแตกต่างกันมีความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-test	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4	3.867	.967	1.553	.190
ภายในกลุ่ม	155	96.517	.523		
รวม	159	100.384			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการดำเนินการต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA กับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ปัจจัย	ความพร้อม		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ความรู้ความเข้าใจ	-.105	.188	ไม่มีความสัมพันธ์

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาเกี่ยวกับ ความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานที่ท่องเที่ยวประเภทวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการนำทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงเพื่ออภิปรายผล ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทกิจการ และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมด้านมาตรฐาน SHA ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศ อายุ ประเภทกิจการ และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ไม่ได้มีผลกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมด้านมาตรฐาน SHA แต่มีผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของทุกคน การปรับตัวพฤติกรรมของมนุษย์ และการปรับตัวทางด้านการประกอบกิจการและบริการให้ทันต่อสถานการณ์ รวมถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็ต้องเปลี่ยนแปลงเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุของผู้ประกอบการ ประเภทกิจการ และระยะเวลาในการประกอบกิจการใดก็ตาม ต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนี้โดยถ้วนทั่ว อีกทั้งอาจเป็นเพราะการบังคับใช้มาตรฐาน SHA ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น มีความจริงจังและเข้มงวดเป็นอย่างมาก รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร การให้ความรู้ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ โดยช่องทางออฟไลน์คือการให้บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาทำการอบรม การติดป้ายไว้เป็นลายลักษณ์อักษร การแนะนำบอกเล่าต่อข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อกัน และในช่องทางออนไลน์คือการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดียในแพลตฟอร์มต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มประชาชนได้ทั่วถึง จึงส่งผลให้ประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสาร และทราบแนวทางการปฏิบัติได้อย่างเท่าเทียมกันทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดทุกคนต่างก็มีความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ในระดับใกล้เคียงกัน อาจเนื่องมาจากการรูปแบบการประชาสัมพันธ์ และควบคุมดูแล สอดคล้องกับผลการการศึกษา (Tourism Authority of Thailand, 2021; Batra, 2008) ความสามารถในการจัดการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวส่งผลต่อความสำเร็จของแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีเพศ อายุ ประเภทกิจการ และระยะเวลาในการประกอบกิจการต่างกันจึงมีความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ไม่มีความแตกต่างกัน

ความรู้ความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยความรู้ความเข้าใจตามมาตรฐาน SHA เพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะกระตุ้นให้เกิดความพร้อมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายได้ หรือกล่าวได้ว่า แม้ว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของวัดในทุก ๆ ฝ่าย มีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า บุคคลเหล่านั้นจะทำการปฏิบัติตามมาตรฐาน SHA ได้อย่างเหมาะสมและเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรุณี นาประดิษฐ์ (2559) ที่ได้ศึกษา ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติงานตามหลักการแพร่กระจายเชื้อของบุคลากร พบว่า ปัจจัยด้านความรู้เรื่องหลักการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ เนื่องจากความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในทางจิตวิทยา แต่ในด้านการนำความรู้เหล่านั้นมาปรับใช้จะขึ้นอยู่กับแรงจูงใจภายใน ความตั้งใจของบุคคล หรือเจตคติต่อสิ่งนั้น ๆ ดังนั้นความรู้ อาจไม่เพียงพอที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบการกระทำและลงมือปฏิบัติได้ ซึ่ง

แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจนั้นเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นในมิติทางจิตวิทยา ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลไม่มากพอที่จะผลักดันให้บุคคลเกิดการแสดงพฤติกรรมออกมา ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงค้นพบว่าความรู้ความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับวัดเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมตามมาตรฐาน SHA

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ควรจัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันอย่างถูกต้องและชัดเจนในการปฏิบัติตามมาตรฐาน

2. ด้านความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ควรให้ความสำคัญต่อข้อปฏิบัติตามมาตรฐาน SHA โดยการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยอย่างสม่ำเสมอจนเป็นวิถีชีวิต และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรพัฒนาทักษะในการใช้แอปพลิเคชันของธนาคารเพื่อปรับตัวสู่สังคมไร้เงินสดที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเพื่อให้เกิดความตระหนักต่อความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการสัมผัสเงินสดที่เป็นสาเหตุหนึ่งในการแพร่โรคระบาดต่าง ๆ ในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 160 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่ไม่มากนัก และอาจให้ผลการศึกษาที่ไม่ครอบคลุมได้ ดังนั้น การศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษาโดยเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง ในผู้ประกอบการกลุ่มอื่นต่อไป เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะแตกต่างกัน และสามารถอ้างอิงถึงกลุ่มประชากรได้มากขึ้น

2. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ที่เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสถิติ ซึ่งอาจได้ข้อมูลที่ไม่ละเอียดมากนัก ดังนั้น การศึกษาในครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในรูปแบบของการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้โปรแกรมเพื่อการปรับตัวของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวัดในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 วัดเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้ผลการศึกษาที่ได้ไม่ครอบคลุมมากพอ ดังนั้น การศึกษาในครั้งต่อไป ควรศึกษากับวัดในเขตพื้นที่ หรือในจังหวัดอื่น ๆ ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น เชียงใหม่ เชียงราย กรุงเทพมหานคร เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่หลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

4. ช่วงระยะเวลาที่ลงเก็บข้อมูล เป็นช่วงที่ภาครัฐมีการผ่อนคลายมาตรการโควิด-19 เป็นผลให้ผลการศึกษาในบางคำถามได้รับการยกเว้นในการปฏิบัติ หากภาคภาคหน้าเกิดการแพร่ระบาดใหญ่

อีกครั้ง หรือมีการแพร่ระบาดในโรคใหม่อื่น ๆ ควรมีการลงพื้นที่ทำการเก็บข้อมูลขณะการแพร่ระบาดอีกครั้ง เพื่อให้ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคเชิงลึก

แนวคิดใหม่ที่ได้จากการศึกษา

1. การศึกษาในครั้งนี้ ได้เห็นการทำงานของหลายภาคส่วนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เริ่มมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับการท่องเที่ยว ได้แก่ การนำ Virtual Reality (VR) มาเพื่อจำลองภาพเสมือนจริงของสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ผ่านสมาร์ตโฟนส่วนตัว (สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน), 2564) หรือการปรับใช้ระบบการเงินแบบไร้สัมผัสในการ แอปพลิเคชันสำหรับการจองโรงแรมที่พัก จองตั๋วเครื่องบิน และการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันของธนาคาร เพื่อรองรับวิถีชีวิตใหม่ของนักท่องเที่ยวปัจจุบัน รวมถึงดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการท่องเที่ยวตามมาตรฐาน SHA อย่างแอปพลิเคชัน Thailandsha.com (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2565)

2. การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้เห็นโอกาสในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวหลังจากวิกฤตโควิด-19 เนื่องจากความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีมากขึ้น จากความต้องการในการฟื้นฟูร่างกายที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อมีโควิด-19 และความต้องการที่จะบำบัดฟื้นฟูปัญหาสุขภาพทางจิตใจจากความเครียดสะสมต่อเนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งศักยภาพของการท่องเที่ยวไทย มีความพร้อมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศิลปะและวัฒนธรรม ที่หลากหลาย รวมถึงหลักวิชาการทางการแพทย์แผนไทย และศูนย์สุขภาพที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2564)

ประโยชน์ทางวิชาการ

การศึกษานี้ เรื่องความพร้อมตามมาตรฐาน SHA ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานที่ท่องเที่ยวประเภทวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถนำองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัย SHA มาใช้ต่อยอดเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวได้โดยเฉพาะด้านระบบสาธารณสุขเนื่องจากประเทศไทยติดอันดับ 10 ของโลก (วิโรจน์ ณ ระนอง, 2565) เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมในการรับมือต่อโรคระบาดที่อาจเกิดขึ้นภายภาคหน้า เพื่อให้การท่องเที่ยวได้รับผลกระทบน้อยที่สุดจากวิกฤตโรคระบาดและเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความสามารถในการใช้ข้อปฏิบัติให้ได้ตามมาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการท่องเที่ยวไทยแบบปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2020). รายงานประจำปี. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2024 จาก <https://www.tat.or.th/th/about-tat/annual-report>
- เที่ยวไทยมันใจไปกับ SHA. (2024, กันยายน 27). เชิญชวนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย [Status update]. Facebook. <https://www.shorturl.asia/4FGtX>
- นันทิกานต์ ศรีสุวรรณ. (2021). มาตรฐานความปลอดภัยของธุรกิจโรงแรมและที่พักในจังหวัดเชียงใหม่ หลังสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2024 จาก <http://proceeding.ssru.ac.th/index.php/IRD-Conference2021/article/view/246>
- นิตยา ปินดาวงค์. (2016). ความพร้อมของนักศึกษาที่มีผลต่อแนวคิดประชาคมอาเซียนของนักศึกษา วิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์ลำปาง [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- ประยูร แสนสมักร. (2022). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวไทยวิถีใหม่ของนักท่องเที่ยวชาว เชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2024 จาก http://www.chefile.cmru.ac.th/curriculum/2564/manage/manage_curriculum10/SAR5/KPI5.3/5.3-1-5%20.pdf
- วิโรจน์ ณ ระนอง. (2022). ไทยอยู่ตรงไหน ในรายงานการจัดอันดับดัชนีความมั่นคงด้านสุขภาพของโลก. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2024 จาก <https://tdri.or.th/2022/01/ghs-index2021/>
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2021). การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2024 จาก <https://shorturl.asia/FOuPn>
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2022). Digital Platform เพื่อการท่องเที่ยวแบบ New Normal สู Smart Tourism. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2024 จาก <https://www.depa.or.th/th/article-view/digital-platform-new-normal-smart-tourism>
- อรุณี นาประดิษฐ์. (2016). ความรู้ ทักษะคติ การปฏิบัติงานตามหลักการแพร่กระจายเชื้อของบุคลากร. วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก โรงพยาบาลพระปกเกล้า, 33(1), 6–19.
- Batra, A. (2008). Foreign tourist's perception toward personal safety and potential crime while visiting Bangkok. *An International Journal of Tourism and Hospitality Research*, 19(1), 84–101.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.

- Tourism Authority of Thailand. (2021). มาตรฐาน SHA มาตรฐานเพื่อประสบการณ์ท่องเที่ยว
รูปแบบใหม่ New Normal. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2024 จาก
<https://thai.tourismthailand.org/Articles/sha-2>
- THAILANDSHA. (2020). *Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA)*.
Retrieved from <https://web.thailandsha.com/>
- Thatcher, J. W. (1970). Generalized sequential machine maps. *Journal of Computer and
System Sciences*, 4(4), 339–367.